

Transkript-slušanje

Piotrova je sljedeća stanica bila Bolesławiec - grad u zapadnoj Poljskoj koji je bio poznat po izvrsnoj ručno oslikanoj mornarsko-plavoj keramici. Kad je stigao u grad dočekala ga je skulptura čajnika veličine čovjeka koja je stajala nasred kružnog toka. Odmahnuo je glavom u nevjerici. Sve je bilo tu - originalni uzorak te živahna mornarsko-plava boja! Skulptura je izgledala kao tradicionalna keramika iz Bolesławieca, samo što je bila ogromna. Nastavio je svoj put prema manufakturi.

Obećan mu je obilazak tvornice i mogućnost pregovora o cijenama keramičkog posuđa za njegovu trgovinu. Kad je izašao iz automobila, dočekao ga je Kuba, njegov stari prijatelj koji je radio na proizvodnji keramike i bio mu je vodič. Nakon kratkog razgovora ušli su u glavnu proizvodnu halu. Bilo je na stotine polica ispunjenih neobojanim posuđem svih oblika koje možete zamisliti.

Kuba je objasnio kako se točno izrađuje posuđe.

- Dakle, prvo koristimo kalupe - Piotr je podigao obrvu, no Kuba je objasnio - Zamislite da pravite tortu. Imate posudu za pečenje koju napunite tekućim tjestom. Posuda za pečenje daje oblik vašoj torti. Kalup je poput te posude - napunite je tekućinom koja se osuši i pretvara u šalicu, čajnik ili tanjur. Ova metoda je vrlo učinkovita, omogućava nam istovremeno proizvodnju velikog broja posuda. Kad izvadimo posude iz kalupa, našu keramiku moramo očistiti i polirati. Zatim, baš kao i kolač, posudu stavljamo u peć. Zamislite ogromnu pećnicu koja ima temperaturu od 800 Celzijevih stupnjeva. Nakon što je ovaj postupak završen, bojimo keramiku. Sve se obavlja ručno, bez uključenih strojeva. To je daleko najteži i najdugotrajniji proces. Kao rezultat toga, svaki pojedinačni proizvod koji smo proizveli je umjetničko djelo. Na kraju, na naše posude stavimo sloj glazure i onda opet idu u peć. Ovoga puta temperatura je viša i doseže i do 1250 Celzijevih stupnjeva. Zbog toga je naše posuđe sjajno i glatko. I to je u osnovi to! Piotr je manufakturu napustio s osmijehom na licu. Keramika je bila zaista lijepa, prilično jeftina za kvalitetu koju je nudila i, kako je saznao, prodavala se vrlo dobro. Problem je, pomislio je, bio u tome što je možda malo previše popularno - gotovo svaka prodavaonica suvenira koju je dosad posjetio nudila je keramiku iz Bolesławieca. Hoće li to biti problem? Pa, vrijeme će pokazati.